

ارائه الگو برای بهبود معیشت بازنشستگان نیروهای مسلح با تأکید بر حکمرانی خوب^۱

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۰۹/۲۰

تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۰۶/۰۸

نسرين شمشيرى^۲، فرشاد فائزى رازى^۳، هادى همتيان^۴، محمد زرگر^۵

از صفحه ۹۱ تا ۱۱۸

چكيده

زمينه و هدف: در این مطالعه عامل اصلی بهبود وضعیت معیشت، برقراری حکمرانی خوب فرض شده است و سرمایه اجتماعی و توانمندسازی به عنوان نماینده دو رویکردهای فرهنگی - اجتماعی و رویکرد عوامل توسعه در نظر گرفته شده و مدیریت دانش به عنوان یک متغیر تعديل‌گر که قابلیت بهبود حکمرانی و بهبود معیشت را دارد، فرض شده است.

روش‌شناسی: روش پژوهش این مطالعه تحلیلی - توصیفی از نوع همبستگی است. جامعه آماری پژوهش، کلیه بازنشستگان نیروهای مسلح شهر تهران است. تعداد نمونه برابر ۳۸۴ نفر تعیین شد و اطلاعات از نمونه‌گیری طبقه‌ای ساده به دست آمد، در ادامه با کمک روش معادلات ساختاری به بررسی روابط بین متغیرها پرداخته شده است، برای گردآوری داده‌های لازم از پرسشنامه استفاده شده است. برای سنجش روایی از روش روایی همگرایی و برای تعیین پایایی از روش آلفای کرونباخ استفاده شده است. با توجه به میزان آلفای متغیر حکمرانی خوب سازمانی (۰/۸۹۴)، سرمایه اجتماعی (۰/۸۱۶)، توانمندسازی (۰/۷۹۷)، مدیریت دانش (۰/۸۳۱) و کمبود معیشت (۰/۷۴۷) پرسشنامه از پایایی مناسب برخوردار است.

یافته‌ها: یافته‌ها نشان می‌دهد که بین سرمایه اجتماعی و توانمندسازی با حکمرانی خوب رابطه معنی‌داری وجود دارد، همچنین بین حکمرانی خوب و بهبود معیشت رابطه معناداری وجود دارد اما مدیریت دانش نتوانسته این رابطه را تعديل کند.

نتیجه‌گیری: افزایش سرمایه اجتماعی و مشارکت مدنی در بین کارکنان به همراه توانمند کردن منابع انسانی، با فراهم آوردن بسترها و فرصت‌های شکوفایی، باعث تقویت حکمرانی خوب و در ادامه باعث بهبود وضعیت معیشت می‌شود.

واژه‌های کلیدی: بهبود معیشت، حکمرانی خوب، سرمایه اجتماعی، توانمندسازی، مدیریت دانش.

۱- این مقاله برگرفته از رساله‌دکتری دانشگاه سمنان در رشته مدیریت منابع انسانی است.

۲- گروه مدیریت دولتی، واحد سمنان، دانشگاه آزاد اسلامی، سمنان، ایران

۳- گروه مدیریت صنعتی، واحد سمنان، دانشگاه آزاد اسلامی، سمنان، ایران (نويسنده مسئول: f.faezi@semnaniau.ac.ir)

۴- گروه مدیریت دولتی، واحد سمنان، دانشگاه آزاد اسلامی، سمنان، ایران

۵- گروه مدیریت صنعتی، واحد سمنان، دانشگاه آزاد اسلامی، سمنان، ایران

مقدمه

اهمیت کمبود معیشت و رفع آن بر هیچ کس پوشیده نیست. کمبود معیشت یک مسئله عام و جهانی است که برای سالیان متتمادی در بین کشورهای گوناگون وجود داشته است و با وجود رشد اقتصادی در میان کشورهای توسعه یافته و یا توسعه نیافته همچنان ادامه دارد (موسوی و آذری بنی، ۱۳۹۵). کمبود معیشت، محرومیت آشکار از رفاه است که در ابعاد مختلف اجتماعی می‌تواند آشکار شود (آذری کیان و دیزجی، ۱۳۹۵) و عوامل زیادی بر آن می‌توانند تأثیر بگذارد، یکی از این عوامل، تبیین حکمرانی خوب است که باعث کاهش فقر و ارتقای وضع معیشت می‌شود (سامتی و همکاران، ۱۳۹۰؛ مکیان و بی‌باک، ۱۳۹۴؛ محمودی و آرشپور، ۱۳۹۶).

همچنین با توجه به این که در کشورهای پیشرفته جهان، افراد بازنشسته، اغلب بازنشستگی خود را به دوراز نگرانی‌های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی سپری می‌کنند و به عنوان شهروند ممتاز جامعه از منزلت اجتماعی خاصی برخوردارند، اما در ایران، دوران انتقالی و بازنشستگی به دلیل مشکلات معیشتی و هزینه‌های بالا به یکی از دشوارترین دوران زندگی بازنشستگان تبدیل شده است که با تضاد و دوگانگی شخصیتی، اجتماعی و فردی همراه شده و بعضاً مسائل و مشکلات پیچیده‌ای پیدا می‌کنند (جلالی، ۱۳۹۴). همچنین پس از بازنشستگی به خصوص در نیروهای مسلح، منزلت اجتماعی افت شدید می‌یابد. تحولات چند سال اخیر در مقررات بازنشستگی و میزان پرداخت حقوق مستمری بگیران و چالش‌های ایجاد شده در عرصه موضوعات اقتصادی؛ توان مالی صندوق‌های بازنشستگی برای ایفای تعهداتشان را به طور جدی مورد تردید قرار داده است و عدم توجه کافی به توانمندسازی کارکنان در آینده و حفظ سرمایه اجتماعی، باید هرچه سریع‌تر راه حل‌های مناسبی برای مدیریت وضعیت معیشت و جلوگیری از بروز بحران تدبیر شود (رسولیان، ۱۳۹۶) که این راه حل مناسب در این مطالعه، حکمرانی خوب فرض شده است، سؤال اصلی پژوهش نیز عبارت است از این که، آیا توانمندسازی و سرمایه اجتماعی با بهبود حکمرانی باعث کاهش فقر و ارتقای وضع معیشت با توجه به نقش تعدیلی مدیریت دانش می‌شود؟ که این سؤال توسط افراد بازنشسته نیروهای مسلح شهر تهران پاسخ داده می‌شود. نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران از سه نهاد جداگانه یعنی ارتش، سپاه پاسداران (سپاه) و نیروی انتظامی

(پلیس) تشکیل می‌شود. همگی این نیروها زیر نظر ستاد کل نیروهای مسلح قرار گرفته و رؤسای همه آن‌ها توسط رهبر معظم انقلاب اسلامی انتخاب می‌شود و وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح کار برنامه‌ریزی و تهیه امکانات برای نیروهای نظامی را برعهده دارد. با توجه به اهمیت و جایگاه ویژه این نیروها در حفظ امنیت و اقتدار جمهوری اسلامی ایران، از این‌رو این پژوهش تلاشی بهمنظور بهبود وضعیت بازنیستگان نیروهای مسلح است.

بیان مسئله: حکمرانی خوب یکی از ویژگی‌های برجسته بنیادی برای موفقیت توسعه اجتماعی- اقتصادی در یک کشور است. سازمان‌های دولتی معمولاً نقش کلیدی در بهداشت، آموزش، تنظیم بازار سرمایه، ثبات اقتصاد و بهبود وضعیت معیشت دارند (براتیگام^۱، ۱۹۹۱: ۸۱۵). حکمرانی خوب از موضوعات محوری و بسیار با اهمیتی است که از راهکارهای مهم و اساسی برای بهبود اهداف توسعه هزاره و نیز راهبرد بهبود وضعیت است (انکوب^۲، ۲۰۰۵، ص ۱۰).

بدین ترتیب اگر دولتها و سازمان‌های دولتی موارد فوق را به خوبی اجرا کنند، نتیجتاً در اقتصاد شاهد رونق و ارتقای وضع معیشت خواهیم بود، از این‌رو حکمرانی خوب به بیان چگونگی برهم‌کنش میان مراحل و سازمان‌های اقتصادی، ارتباط آن با کارکنان، شهروندان و نحوه تصمیم‌گیری‌ها در جامعه می‌پردازد (ایجایا^۳، ۲۰۰۶، ص ۴۹).

در تبیین کیفیت حکمرانی و عوامل مؤثر در ارتقای آن، بر دو دسته رهیافت نظری تأکید شده است. رهیافت اول، مجموعه‌ای از عوامل فرهنگی و اجتماعی را مؤثر می‌داند و تغییرات در کیفیت حکمرانی را با توجه به این دسته از عوامل تبیین می‌کند. دسته دوم، به عامل توسعه اقتصادی توجه می‌کند و استدلال می‌کند که همبستگی مثبتی بین توسعه اقتصادی و کارآمدی حکمرانی وجود دارد؛ اما تأثیرگذاری آن را از طریق ایجاد تغییرات فرهنگی و اجتماعی در جوامع می‌داند. در رویکرد اول یا همان رویکرد فرهنگی و اجتماعی، حکمرانی خوب حاصل تعامل و ارتباط متقابل دولت (ساختار قدرت)، سازمان‌های غیردولتی و بخش خصوصی است، از این منظر، حکمرانی حاصل

۱- Brautigam et al

۲- Ncube

۳- Ijaiya

عمل بازیگرانی است که به همراه هم و در تقابل با یکدیگر آن را محقق می‌کنند که به اصطلاح به آن سرمایه اجتماعی گفته می‌شود (کاظمی و همکاران، ۱۳۹۶)؛ البته حکمرانی خوب در رابطه‌ای شبکه‌ای و نه سلسله‌مراتبی میان بازیگران تحقق می‌یابد و در این رابطه، همه اجزا باهم ارتباطی هم‌ارز و هم‌سطح دارند (کیانی، ۱۳۹۳). زندگی در شبکه‌ها و همکاری و همیاری هم‌افزا بین بازیگران نتیجه مطلوبی نمی‌دهد؛ مگر آن که در فضایی اعتماد و اطمینان بین آن‌ها شکل گیرد؛ بنابراین، سرمایه اجتماعی لازمه تحقق حکمرانی خوب است (لوانی، ۱۳۸۸؛ میرزا آقانسب گرددرباری و تقی، ۱۳۹۳؛ مصلی نژاد، ۱۳۹۵؛ کاظمی، ۱۳۹۶؛ دادخواه و همکاران، ۱۳۹۷). بدین ترتیب نظارت جامعه مدنی بر تصمیم‌گیری و عملکرد بخش دولتی و سازمان‌های آن و مشارکت در این امور نوعی موازن‌سازی و ابزاری مهم برای بهبود حکمرانی است (سمپسون و همکاران^۱، ۲۰۰۵؛ صفریان و امام‌جمعه‌زاده، ۱۳۹۶).

در رویکرد دوم یا همان رویکرد عوامل توسعه، توانمندسازی منابع انسانی، در صدد فراهم کردن بسترها و به وجود آوردن فرصت‌هایی برای شکوفایی استعدادها، توانایی‌ها و شایستگی‌های افراد است که در ادامه باعث تقویت حکمرانی خوب می‌شود (اسدی محل چالی، ۱۳۹۳؛ قنبرنژاد و خدادادی، ۱۳۹۴؛ گرایی و ذاکری، ۱۳۹۵؛ تفکریان، ۱۳۹۶). بسیاری از مدیران و کارکنان بر مفهوم توانمندسازی تأکید کرده‌اند، نظر به آن که همه کارکنان و سازمان‌ها به نحوی مشابه و یکسان توانمند نمی‌شوند (انصاری، ۱۳۹۰)، پرورش و توانمندسازی نیروی انسانی به عنوان یکی از وظایف اصلی مدیران در راستای دستیابی به عملکرد مناسب بی‌تأثیر نخواهد بود (قنبرنژاد و خدادادی، ۱۳۹۴).

از سویی، تولید دانش و نوآوری، یک فعالیت جمعی است که قابلیت بهبود حکمرانی و رفع مشکلات فعالیت‌های جمعی را دارد است که کمتر مورد توجه قرار گرفته است (دیگزیت^۲، ۲۰۰۹، ص ۸)، اگر در تارویود یک نظام حکمرانی، تقویت دانش علمی و فنی حائز اهمیت باشد، ضابطه‌مندی و شایسته‌سالاری، عنصر ماهوی آن بوده و سازمان درونی آن قوی است، در این صورت ظرفیت جذب سرمایه‌گذاری در پژوهش و توسعه

۱- Sampson

۲- Dixit

به خوبی تقویت شده و به صورت عامل یادگیری فناورانه در می‌آید که قابلیت بهبود شرایط حکمرانی خوب را دارا خواهد بود (شاهآبادی و سلیمی، ۱۳۹۴).

با توجه به مطالب بیان شده، حکمرانی خوب قادر است فقر را ریشه‌کن کرده و باعث بهبود وضعیت معیشت افراد شود. حکمرانی خوب با مشارکت سرمایه اجتماعی هم در سطح دولت و هم در سطح جامعه شکل می‌گیرد و با تأمین شرایط مناسب برای توسعه دانش، ظرفیت رشد و توسعه اقتصادی را ارتقاء داده و وضعیت معیشت را بهبود می‌بخشد. همچنین مدیران سازمان‌های دولتی با فراهم کردن بستر مناسب برای توانمندسازی منابع انسانی، می‌توانند عملکرد سازمان‌ها را بهبود بخشنند. بدین ترتیب سؤال اصلی این پژوهش این است که آیا با افزایش سرمایه اجتماعی و توانمندسازی منابع انسانی، با نقش تعدیلگر مدیریت دانش می‌توان باعث تقویت حکمرانی خوب و در نتیجه بهبود وضعیت معیشت شد؟

مبانی نظری: امروزه کمبود معیشت از مشکلات مهم کشورها محسوب می‌شود که پیامدهای منفی فراوانی از لحاظ اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی در جامعه دارد (آذری کیان و دیزجی، ۱۳۹۵، ص ۵۷) و حکمرانی خوب می‌تواند تنها عنصری برای بهبود معیشت و بسط توسعه در یک جامعه باشد (دادخواه و همکاران، ۱۳۹۷، ص ۱۴۳). از آنجایی که افزایش سطوح خوشبختی و رفاه برای تمامی افراد جامعه یک واقعیت عینی برای یک اقتصاد است، همچنین با توجه به این‌که اغلب بحران‌های جوامع بشری شامل طیف گسترده‌ای از انتخاب‌ها به‌منظور دست‌یابی به منابع مورد نیاز برای استانداردهای زندگی است (مونیبا و همکاران^۱، ۲۰۱۲، ص ۳۶). از این‌رو حکمرانی خوب می‌تواند موانع موجود جهت رسیدن به این اهداف را از میان بردارد. شواهد نشان می‌دهد که حکمرانی بد مانع رشد و سرمایه‌گذاری و تشدید کمبود معیشت خواهد شد (موزندا^۲، ۲۰۱۴)، همچنین متغیر سرمایه اجتماعی به عنوان نماینده رویکردهای فرهنگی – اجتماعی و متغیر توانمندسازی به عنوان نماینده رویکرد عوامل توسعه در این مطالعه در نظر گرفته شده‌اند و با توجه به اهمیت مدیریت دانش، در ادامه به مرور مبانی نظری پژوهش پرداخته شده است.

^۱- Muniba et al

^۲- Muzenda

حکمرانی خوب و بهبود معیشت

حکمرانی خوب عنصری مؤثر جهت ارتقای وضع معیشت در یک جامعه است، شاخص‌های حکمرانی خوب با توسعه در ابعاد مختلف، ارتباط مثبت و معناداری دارد و یکی از دلایل رشد منفی اقتصادی در چند سال گذشته، کم‌توجهی به شاخص‌های حکمرانی خوب بوده است (محمودی و آرشپور، ۱۳۹۶، ص ۲۱۶). حکمرانی خوب محیطی مناسب برای سرمایه‌گذاری فراهم می‌کند و به درآمد بالا و بهبود وضعیت معیشت منجر شده و شاخص‌های اجتماعی بهتری را فراهم می‌کند (پاتنام^۱، ۲۰۰۰). رویکردهای اخیر کاهش فقر با وجود اختلاف‌های سطحی، ویژگی‌های مشترکی دارند. همه رویکردها بر اهمیت رشد فراغیر و توسعه نهادها در جهت حکمرانی خوب و پاسخ‌گویی، توسعه اجتماعی - انسانی، حمایت اجتماعی و هم‌چنین سیاست‌های بهبود وضعیت معیشت تأکید دارند که در ابتدا باید از درون سازمان‌ها شروع شود (غفاری و همکاران، ۱۳۹۳، ص ۲۱۹). بدین ترتیب حکمرانی خوب از طریق ایجاد ساختار انگیزشی مناسب عنصر عدم اطمینان را در سازمان کاهش داده و از این رهگذر با افزایش کارایی به رشد اقتصادی بالاتر و بهبود وضعیت معیشت کارکنان می‌انجامد (محمودی و آرشپور، ۱۳۹۶، ص ۲۱۷).

سرمایه اجتماعی و حکمرانی خوب: با جهانی‌شدن عرصه‌های مختلف اجتماعی به ظرفیت‌های ویژه‌ای در حوزه‌های سیاست‌گذاری و مدیریتی نیاز است که الگوی حکمرانی خوب با شرکت نهادهای حکومتی و بخش‌های خارج از آن در این جهت مطرح می‌شود. امروزه دیگر برتری دولت بر جامعه یا بالعکس در مسیر توسعه مطرح نیست، بلکه ارتباط متقابل، همراه با اعتماد دوسویه این دو بخش، منجر به توسعه در بخش‌های مختلف می‌شود. یکی از رویکردهایی که مطرح می‌شود الگوی حکمرانی خوب با مشارکت تمام بازیگران اجتماعی توسعه و سرمایه اجتماعی آنان است که هم در سطح دولت و هم در سطح جامعه شکل می‌گیرد (صفربیان و امام‌جمعه‌زاده، ۱۳۹۶، ص ۱۴۹). امروزه حکومتها در پی آن هستند از طریق دخالت بیشتر مردم در حکمرانی، نه تنها مشروعيت خود را فزاینده سازند، بلکه به بهبود حکمرانی یاری رسانند. بی‌گمان در چنین شرایطی به مردم به دیده سرمایه اجتماعی می‌نگرند، نه ابزار حکومت (علینی و همکاران، ۱۳۹۴، ص ۱۳۸)،

بدین ترتیب با افزایش اعتماد اجتماعی و بالا رفتن مشارکت مدنی شهروندان، هزینه اجرای قوانین و سیاست‌های حکومت کاهش می‌یابد و مردم با مشارکت در مدیریت جامعه با دولت همکاری مطلوب خواهند داشت (مکیان و بی‌باک، ۱۳۹۴، ص ۱۳۲). با افزایش سرمایه اجتماعی و همکاری دولت و مردم در پروژه‌های مشترک، مشارکت مدنی در بین شهروندان نهادینه می‌شود و به بهبود حکمرانی کمک می‌کند (میرزا آقانسب و تقی، ۱۳۹۳، ص ۳). همچنین علینی و همکاران (۱۳۹۴)، طبرسا و همکاران (۱۳۹۴)، میرزا آقانسب و تقی (۱۳۹۳)، ساعی و همکاران (۱۳۹۰) و ریتر^۱ (۲۰۱۸) به این نتیجه دست یافته‌ند که میان حکمرانی خوب و سرمایه اجتماعی پیوند عمیق و مثبتی وجود دارد.

توانمندسازی و حکمرانی خوب: امروزه اصول حکمرانی خوب، تأکیدی بر نقش مدیران دولتی در فراهم کردن و ارائه خدمات باکیفیت بالا به شهروندان و گروه‌های مختلف دارد؛ اگر مدیران سازمان‌های دولتی بتوانند شرایطی فراهم آورند که نیروهای بالقوه کارکنان را بالفعل کنند، مسلماً عملکرد این سازمان بهبود خواهد یافت. از این‌رو توانمندسازی کارکنان امری ضروری است (قبرنژاد و خدادی، ۱۳۹۴، ص ۱). الگوی حکمرانی خوب و بررسی نقش توانمندسازی نیروی انسانی در استقرار حکمرانی خوب سازمانی می‌تواند راه برونو رفت از وضعیت فعلی و روشی برای ارائه خدمات عمومی بهتر باشد (تفکریان، ۱۳۹۶، ص ۱). در سال‌های اخیر توانمندسازی از ویژگی‌های مهم مدیریت موفق و وسیله‌ای اثربخش برای ارتقای کیفیت خدمات شناسایی‌شده است (انصاری، ۱۳۹۰، ص ۲۵). توانمندسازی به مفهوم احساس مسئولیت بیش‌تر کارکنان برای کارکرد بهتر سازمان است (اسدی محل چالی، ۱۳۹۳، ص ۱).

حکمرانی خوب، بهبود معیشت و مدیریت دانش: حکمرانی خوب فعالیت‌های تحقیق و توسعه را افزایش می‌دهد (دیگریت، ۲۰۰۹). به عبارتی اگر در تار و پود یک نظام حکمرانی، تقویت دانش علمی و فنی حائز اهمیت باشد، در این صورت، ظرفیت جذب سرمایه‌گذاری در تحقیق و توسعه، به خوبی تقویت می‌شود (شاه‌آبادی و سلیمی، ۱۳۹۴) و از آن‌جا که مدیریت دانش، نقش کلیدی در رشد و توسعه‌ی پایدار اقتصادی در جوامع دارد (کاظمیان و همکاران، ۱۳۹۲، ص ۴۰۱)، از این طریق باعث کاهش فقر و تأمین معیشت در جوامع می‌شود. در نظامی که تخصص، شایسته‌سالاری و

ضابطه‌مندی، مؤلفه‌های عرفی و رسمی مهمن آن محسوب می‌شوند، علم و دانش به صورت یک‌نهاد درمی‌آید (نجفی و همکاران، ۱۳۹۸، ص ۱۳۳). بنابراین می‌توان بیان کرد که حکمرانی خوب همراه با تأمین شرایط مناسب برای انجام فعالیت‌های تحقیق و توسعه، انباست سرمایه انسانی و انتقال فناوری، نقش مهمی در ارتقاء ظرفیت رشد و توسعه اقتصادی و بهبود وضعیت معیشت دارد (آیریکان و محمد^۱، ۲۰۱۲، ص ۲۱۵). بدین ترتیب اهمیت توسعه دانش، به عنوان یک آگاهی راهبردی، در اغلب سازمان‌ها جزو موضوعات حکمرانی خوب سازمانی شناخته شده است.

پیشینه پژوهش: مصلی‌نژاد (۱۳۹۵) ضرورت حکمرانی را برای تحقق اهدافی مانند خودکفایی راهبردی و بهبود وضعیت معیشت نشان داد. نصیرخانی (۱۳۹۳) حکمرانی خوب را به عنوان شاخصی اخلاقی برای رشد اقتصادی معرفی کرد. شاه‌آبادی و همکاران (۱۳۹۲) اثر منفی و معنادار حکمرانی خوب بر رشد بیکاری را در کشورهای منتخب توسعه یافته و در حال توسعه نشان داد. نادری (۱۳۹۰) با اذعان به مؤثر بودن عوامل اقتصادی در شکل‌گیری الگوی حکمرانی خوب در بهبود وضعیت رفاهی و معیشتی افراد جامعه، به نقد و مقایسه چنین الگویی در بعضی کشورها بهویژه ایالت متحده آمریکا با نظام اقتصادی اسلام پرداخته است و یودین^۲ (۲۰۱۰) در طرح پژوهشی خود نتیجه‌گیری کرد که حکمرانی خوب می‌تواند اولین گام برای حداقل کردن فساد در بنگلادش باشد و اجرای سیاست‌های حکمرانی خوب می‌تواند این کشور را به مسیر توسعه یافتنگی سوق دهد.

تفکریان (۱۳۹۶) در سازمان تأمین اجتماعی، محمد نژاد (۱۳۹۴) در نمایندگی‌های بیمه ایران و اسدی محل چالی (۱۳۹۳) در اجتماعات محلی نشان دادند که بین توانمندسازی (احساس مؤثر بودن کارکنان، احساس شایستگی کارکنان، احساس داشتن حق انتخاب در کارکنان، احساس معنادار بودن شغل کارکنان) با حکمرانی خوب سازمانی رابطه مثبت وجود دارد. دوستی (۱۳۹۵) پژوهش خود را در جمعیت هلال احمر استان کرمانشاه انجام داده و دریافته است رابطه‌ی معناداری بین تغییب ذهنی، نفوذ آرمانی، انگیزش الهام‌بخش و ملاحظات فردی با حکمرانی سازمانی کارکنان وجود دارد.

۱- Ayrikyan & Muhammad

۲- Uddin

گرایی و ذاکری (۱۳۹۵) در مطالعه خود در معاونت راهبردی قوه قضائیه نشان دادند که توانمندسازی بر حکمرانی خوب تأثیرگذار است. قنبرنژاد و خدادی (۱۳۹۴) معتقد است توانمندسازی سازمانی گامی مؤثر در راستای نیل به حکمرانی خوب است.

نجفی و همکاران (۱۳۹۸) نشان دادند که حکمرانی خوب از طریق کانال‌های ارتباطی حقوق مالکیت، تضمین اجرای قراردادها، سرمایه‌گذاری داخلی و خارجی، فرار مغزها، توسعه سرمایه انسانی و تحقیق و توسعه بر تحقق اقتصاد دانشبنیان تأثیر می‌گذارد. کفیلی و پیشوای (۱۳۹۶) تأثیر حکمرانی خوب را تقویت اثربخشی توسعه مالی از طریق سیستم بانکی و در ادامه تأثیر حکمرانی بر کاهش فقر را نشان دادند. جیندرا و واز^۱ (۲۰۱۹) تأثیر مستقیم حکمرانی خوب بر فقر چندبعدی و حکمرانی خوب بر کاهش نابرابری‌ها را نشان داد. آدیکاری و سینهایا^۲ (۲۰۱۹) نشان دادند که ثبات سیاسی و فقدان خشونت، کارایی دولت و کیفیت نظارتی نقش بسیار قوی و قابل توجهی در کاهش فقر و ارتقای وضع معیشت دارد. جان و همکاران^۳ (۲۰۱۸) کشور را طی سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۲ را موردمطالعه قرار داده و نشان دادند تغییرات در کیفیت حکمرانی منجر به تغییرات قابل توجهی در سطح کیفیت زندگی می‌شود. آیریکان و محمد (۲۰۱۲) در پژوهشی با عنوان «خلق اکوسیستم نواور؛ حکمرانی و رشد اقتصاد دانشبنیان»، نقش مثبت حکمرانی خوب در توسعه اقتصاد دانشبنیان را نشان دادند. اکرام^۴ و همکاران (۲۰۱۷) تأثیر حکمرانی ضعیف و نابرابری درآمد بر فقر در پاکستان طی دوره ۱۹۸۴-۲۰۰۸ از طریق الگوی خود رگرسیونی وقفه توزیعی^۵ را بررسی کرده و رابطه مثبت بین فقر و نابرابری درآمد دررونده کوتاه‌مدت و بلندمدت را نشان دادند. چاندرا و یوکویاما^۶ (۲۰۱۱) رابطه مثبت بین شاخص‌های حکمرانی خوب و شاخص اقتصاد دانشبنیان در شرق آسیا را نشان دادند. ارنست و هارت^۷ (۲۰۰۷) در پژوهش خود با عنوان «حکمرانی در اقتصاد دانشبنیان جهانی: شکاف ذهنی»، ادعا کرده‌اند که

^۱- Jindra & Vaz

^۲- Adhikary & Sinha

^۳- John

^۴- Akram

^۵- ARDL

^۶- Chandra & yokoyama

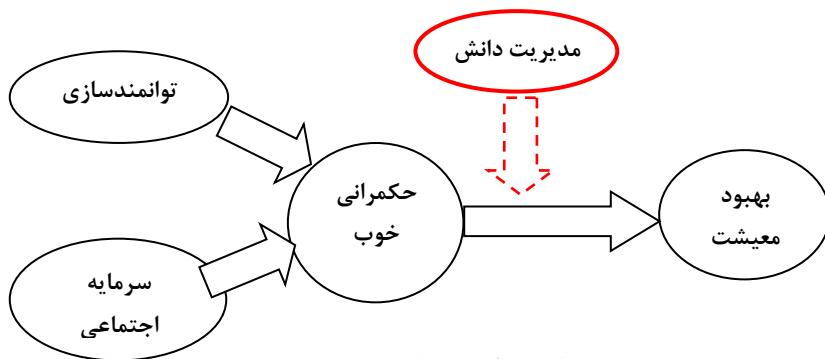
^۷- Ernst & Hart

شکاف رو به گسترشی میان اقتصاددانش بنیان جهانی و چارچوب نهادی ناکافی برای حمایت و تنظیم آن وجود دارد.

همان طور که بیان شد بهبود سیستم حکمرانی سبب افزایش کیفیت زندگی انسان از طریق رفع کمبود معیشت، سطح آموزش، ارتقای دانش و توسعه انسانی می‌شود که قادر است فقر را ریشه‌کن و باعث بهبود وضعیت معیشت افراد شود و به همین دلیل است که در بسیاری از مطالعات علت کمبود معیشت و عقب‌ماندگی توسعه‌ای را ناشی از حکمرانی ضعیف می‌دانند.

مدل مفهومی پژوهش: مدل سازی معادلات ساختاری نیاز به یک چارچوب مفهومی دارد که سیستم اثرات جهتی یک متغیر بر دیگری را اندازه بگیرد و مجموعه نمودارها از مسیرها ایجاد کند (هایر و همکاران^۱، ۲۰۱۰). مدل‌های معادلات ساختاری اغلب با استفاده از یک معادله ساختاری پارامتریک از پیش تعیین شده فرموله می‌شوند که در یک چارچوب برای تحلیل ساختاری بیان می‌شود (کارشکی، ۱۳۹۵).

در این مطالعه عامل اصلی کمبود معیشت، برقراری حکمرانی خوب در نظر گرفته شده است (همانند مطالعات محمودی و آرشبور (۱۳۹۶)، مصلی‌نژاد (۱۳۹۵)، نصیرخانی (۱۳۹۳)، غفاری و همکاران (۱۳۹۳)، شاه‌آبادی و همکاران (۱۳۹۲)، نادری (۱۳۹۰)، اکرام (۲۰۱۷)، بودین (۲۰۱۰))، همچنین با توجه به مطالب بیان شده و مرور رهیافت‌های نظری، سرمایه اجتماعی (علینی و همکاران (۱۳۹۴)، طبرسا و همکاران (۱۳۹۴)، میرزا آقانسب و تقی (۱۳۹۳)، ساعی و همکاران (۱۳۹۰)) و توانمندسازی (تفکریان (۱۳۹۶)، دوستی (۱۳۹۵)، گرایی و ذاکری (۱۳۹۵)، محمدنژاد (۱۳۹۴)، قنبرنژاد و خدادادی (۱۳۹۴) و اسدی محل‌چالی (۱۳۹۳)) به عنوان نماینده هر یک از رویکردهای فرهنگی – اجتماعی و رویکرد عوامل توسعه است و البته این استنباط نیز دریافت شد که مدیریت دانش به عنوان یک تتعديل گر که قابلیت بهبود حکمرانی و بهبود معیشت را داراست (شاه‌آبادی و سلیمی (۱۳۹۴)، کاظمیان و همکاران (۱۳۹۲)، نجفی و همکاران (۱۳۹۸) و آیریکان و محمد (۲۰۱۲)). بدین ترتیب با توجه به مطالب بیان شده، الگوی مفهومی پژوهش ترسیم شده است که در شکل شماره یک قابل مشاهده است.

شکل شماره ۱: مدل مفهومی تحقیق

متغیرهای این مدل، در جدول زیر معرفی شده است:

جدول شماره ۱: معرفی متغیرهای مدل

متغیر	نقطه متغیر	نماد
منبع	تعریف نظری	
حکمرانی خوب	GG	میانجی
توانمندسازی	SC	مستقل
سرمایه اجتماعی	EMP	مستقل
مدیریت دانش	KM	تعدیلی
بهبود معیشت	EP	وابسته

مشتمل بر سازوکارها، فرآیندها و نهادهایی است که از طریق رزمی و همکاران، آن، کارکنان، مدیران و تشکل‌ها منافع خود را ابراز کرده و تعهدات و تکالیف خود را نیز ایفا می‌نمایند.

جمع منابع بالقوه و بالفعل موجود و قابل دسترس، از راه شبکه روابط یک فرد یا یک واحد اجتماعی است.

توانمندسازی به مجموعه فنونی اطلاق می‌شود که به دنبال وکیو و همکاران^۱ افزایش مشارکت کارکنان بهمنظور بهبود عملکرد آنان است.

مدیریت دانش، شامل همه‌ی روش‌هایی است که سازمان، دارایی‌های دانش خود را اداره می‌کند که شامل جمع‌آوری، ذخیره‌سازی، انتقال، بکار گیری و ایجاد دانش است.

کاهش فقر از دیرباز یکی از مهم‌ترین اهداف سیاست‌های اقتصادی و اجتماعی است و جزوی از سیاست‌های کلی نظام جлایی^۲ جمهوری اسلامی ایران نیز می‌باشد.

روش‌شناسی پژوهش

با توجه به محتوا و هستی‌شناسی پژوهش، روش‌شناسی این پژوهش تحلیلی توصیفی از نوع همبستگی است که از روش مدل‌سازی معادلات ساختاری (SEM^۳) استفاده شده

۱- Thompson

۲- Vecchio et.al

۳- Wickramasinghe & Rubits

۴- structural equation model

است، مدل‌یابی معادلات ساختاری یک تکنیک تحلیل چند متغیره نیرومند از خانواده رگرسیون چند متغیره است که به پژوهش‌گران امکان می‌دهد مجموعه‌ای از معادلات رگرسیون را به طور همزمان مورد آزمون قرار دهد (رسول‌زاده اقدم، ۱۳۹۴)، معادلات ساختاری مطرح شده در اینجا از نوع واریانس محور بوده و از روش حداقل مربعات جزئی (PLS)^۱ استفاده شده است که دلیل آن وجود متغیر تعديل‌گر در مدل و استفاده از روش دومرحله‌ای^۲ برای تعیین شدت رابطه متغیر تعديل‌گر است.

جامعه آماری پژوهش، کلیه بازنیستگان نیروهای مسلح شهر تهران به تعداد ۱۰۰ هزار نفر است که بر مبنای جدول کرجسی و مورگان، حجم نمونه برابر ۳۸۴ نفر از بازنیستگان آشنا به موضوع پژوهش تعیین و مورد استفاده قرار گرفت که در این میان روش نمونه‌گیری، نمونه‌گیری طبقه‌ای ساده مورد استفاده قرار گرفت. برای جمع‌آوری داده‌ها از ابزار پرسشنامه (پرسشنامه محقق ساخته با نظریات خبرگان) استفاده شده است، این پرسشنامه که بر مبنای طیف پنج گزینه‌ای لیکرت طراحی شده، به صورت حضوری در اختیار نمونه آماری قرار گرفت تا در صورت نیاز، توضیحات لازم به آن‌ها رائمه شود.

یافته‌های پژوهش

روایی و پایایی و آمار توصیفی

جهت تعیین روایی از روش‌های میانگین واریانس استخراجی^۳ (VE) و پایایی از آلفای کرونباخ استفاده شده است، نتایج شاخص‌های تعیین روایی و پایایی پژوهش در جدول شماره دو آورده شده است:

جدول شماره ۲: روایی و پایایی متغیرها مدل

متغیر	روایی (AVE)	پایایی (آلفای کرونباخ)
حکمرانی خوب سازمانی	۰/۷۶۰۶۲۰	۰/۸۹۴۹۸۹
سرمایه اجتماعی	۰/۶۴۵۸۹۱	۰/۸۱۶۵۱۵

۱- Partial least square

۲- ۲-stage approach

۳- Average Variance Extracted

ارائه الگو برای بهبود معیشت بازنیستگان نیروهای مسلح با تأکید بر حکمرانی خوب

۰/۷۹۷۹۲۰	۰/۵۶۴۵۳۴	توانمندسازی
۰/۸۳۱۷۴۷	۰/۶۰۲۰۳۸	مدیریت دانش
۰/۷۴۷۷۸۸	۰/۶۶۵۷۷۰	بهبود معیشت

با توجه به نتایج بهدست آمده از جدول شماره دو، مقادیر AVE بیشتر از ۰/۵ و مقادیر آلفای کرونباخ بزرگتر از ۰/۷ است و نشان دهنده‌ی روایی و پایایی مناسب متغیرهای پژوهش است (احمدی، ۱۳۹۶) که در این پژوهش نیز مورد تأیید قرار گرفته است. همچنین روایی از لحاظ دیگری نیز قابل سنجش است که شاخص فورنر- لارکر است، در صورتی این مدل روایی واگرای قابل قبولی دارد که اعداد مندرج در قطر اصلی (جذر مقادیر AVE) از مقادیر زیرین خود (ضرایب همبستگی بین سازه‌ها) بیشتر باشد. طبق یافته‌های بهدست آمده در جدول شماره سه، مدل پژوهش روایی واگرای قابل قبولی دارد.

جدول شماره ۳: ماتریس سنجش روایی واگرای روش فورنر-لارکر

متغیر	بهبود معیشت	مدیریت دانش	توانمندسازی	سرمایه اجتماعی	حکمرانی خوب
حکمرانی خوب	۰/۸۴۸				
سرمایه اجتماعی	۰/۷۳۳		۰/۶۳۹		
توانمندسازی	۰/۷۱۳		۰/۵۶۸	۰/۷۵۶	
مدیریت دانش	۰/۶۵۰		۰/۴۷۷	۰/۶۴۸	۰/۸۶۳
بهبود معیشت	۰/۶۴۴		۰/۴۵۱	۰/۶۲۸	۰/۶۴۹ ۰/۶۱۹

آمار توصیفی

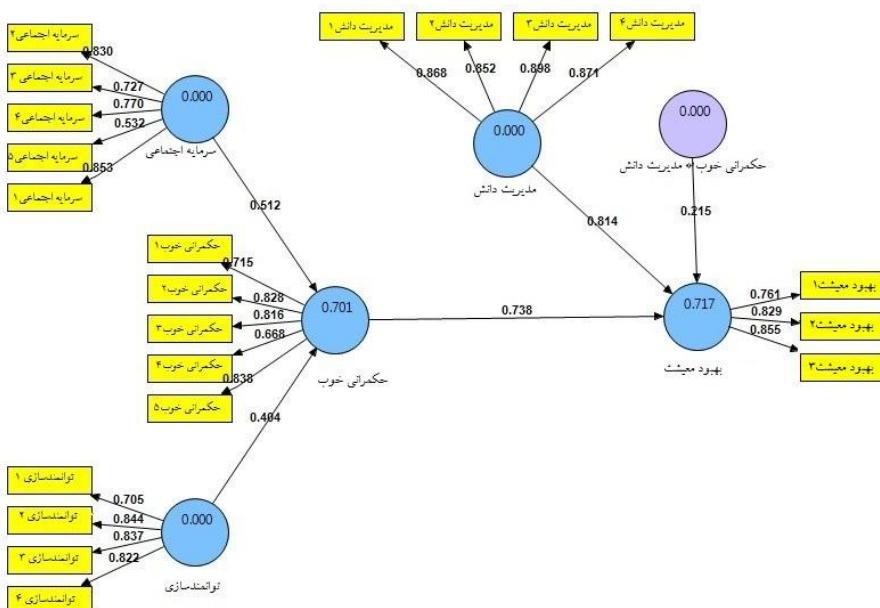
از میان کلیه افراد بازنیسته نیروهای مسلح، تعداد ۳۴۵ نفر (۹۰٪) مرد و ۳۹ نفر (۱۰٪) زن هستند که در این بین ۱۴۸ نفر (۳۹٪) بازنیسته نیروی انتظامی، ۱۳۱ نفر (۳۴٪) بازنیسته سپاه پاسداران و ۱۰۵ نفر (۲۷٪) بازنیسته ارتش هستند، همچنین از این نمونه آماری تعداد ۲۵ نفر (۶٪) دیپلم، ۱۰۱ نفر (۲۶٪) فوق دیپلم، ۱۶۶ نفر (۴۴٪) لیسانس و ۹۲ نفر (۲۴٪) دارای فوق لیسانس و بالاتر هستند.

جدول شماره ۴: توصیف نمونه آماری

جنسیت	فراوانی	درصد	تحصیلات	فراوانی	درصد	ارگان	فراوانی	درصد
بازنشسته								
%۳۹	۱۴۸	%۶	دیپلم	۲۵	۲۵	نیروی انتظامی	نیروی	%۶
بازنشسته								
%۲۴	۱۳۱	%۲۶	فوق دیپلم	۱۰۱	۱۰۱	سپاه	سپاه	%۲۶
پاسداران								
%۲۷	۱۰۵	%۴۴	لیسانس	۱۶۶	۱۶۶	بازنشسته	بازنشسته	%۴۴
		%۲۴	فوق لیسانس و بالاتر	۹۲	۹۲	ارتش	ارتش	%۲۴
		%۱۰						%۱۰
		۳۹						۳۹
								مرد
								زن

تبیین مدل پژوهش

آزمون مدل ساختاری پژوهش که خروجی نرم افزار اسماارت بیالاس است در شکل های شماره دو و سه آورده شده است،

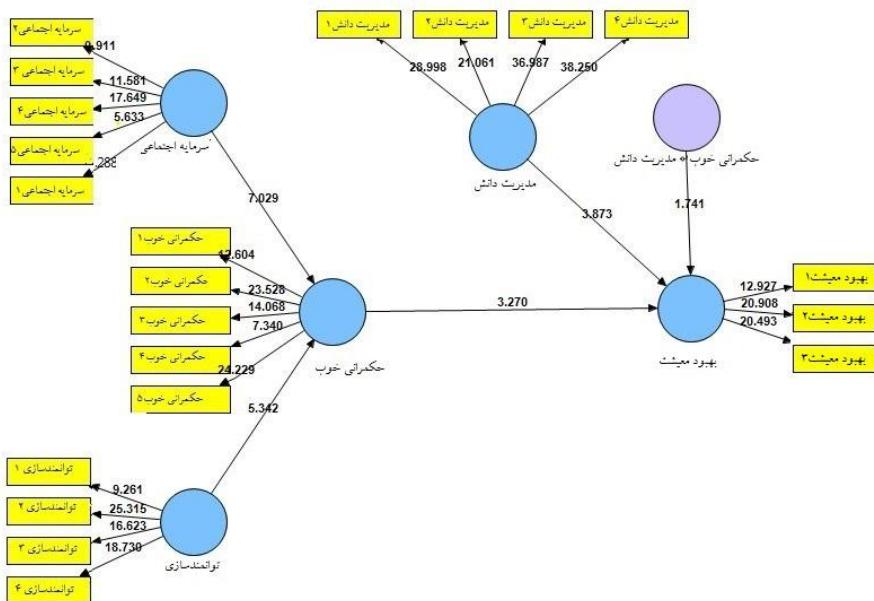
شکل شماره ۲: مدل در حالت استاندارد

ارائه الگو برای بهبود معیشت بازنیستگان نیروهای مسلح با تأکید بر حکمرانی خوب

شكل شماره دو نشان‌دهنده مدل در حالت استاندارد و شکل شماره سه نشان‌دهنده‌ی مدل در حالت معنی‌داری است. در شکل شماره دو ضرایب مسیر یا ضرایب بارهای عاملی و در شکل شماره سه ضرایب معنی‌داری در سطح خطای ۰/۰۵ محاسبه شده است.

اعداد مشاهده شده بر روی پیکان‌های شکل شماره دو، ضرایب مسیر هستند و شدت رابطه بین متغیرها و جهت این رابطه را مشخص می‌کنند. هرچه عدد ضریب مسیر بزرگ‌تر باشد، رابطه متغیر مستقل بر متغیر وابسته قوی‌تر خواهد بود. بهمین سبب می‌توان اظهار داشت که اگر ضریب مسیر، عددی مثبت باشد، رابطه متغیر مستقل و متغیر وابسته مستقیم است و با افزایش مقدار متغیر مستقل، مقدار متغیر وابسته نیز افزایش پیدا خواهد کرد و اگر ضریب مسیر، عددی متقی باشد، رابطه متغیر مستقل و متغیر وابسته معکوس است و با افزایش مقدار متغیر مستقل، مقدار متغیر وابسته کاهش پیدا خواهد کرد. البته آزمون ضرایب استاندارد صرفاً بهشت و جهت رابطه بین متغیر مستقل و متغیر وابسته می‌پردازد و توانایی تصمیم‌گیری در مورد معنادار بودن رابطه را ندارد. این مهم در آزمون ضرایب معناداری در بخش بعدی و شکل شماره سه انجام شده است.

شكل شماره سه، آزمون مدل پژوهش (حالت ضرایب معنی‌داری) را نشان می‌دهد. با استفاده از این آزمون می‌توان به معنی‌دار بودن ارتباط بین متغیرهای پژوهش پی برداشت. در این حالت روابطی معنی‌دار خواهند بود که عدد بر روی پیکان روابط، خارج از بازه $1/96$ و $-1/96$ هستند. به این معنی که اگر در این آزمون عددی بین $1/96$ و $-1/96$ است، رابطه آن‌ها بی‌معنا خواهد بود و بهترین آن ضریب مسیر آن رابطه نیز بی‌معنا خواهد بود.

شکل شماره ۳: مدل در حالت معنی‌داری

ارزیابی مناسب بودن برآذش مدل نهایی پژوهش

شاخص‌های R^* و Q^* جهت ارزیابی مناسب بودن برآذش مدل نهایی پژوهش در معادلات ساختاری استفاده می‌شود، R^* معیاری است که نشان‌دهنده تأثیر یک متغیر برون‌زا بر یک متغیر درون‌زا است و سه مقدار $0/19$ ، $0/33$ و $0/67$ به عنوان مقدار ملاک برای مقادیر ضعیف، متوسط و قوی R^* در نظر گرفته می‌شود. مطابق با جدول شماره سه، مقدار R^* برای سازه درون‌زا پژوهش محاسبه شده است که با توجه به سه مقدار ملاک، می‌توان مناسب بودن برآذش مدل ساختاری را تأیید نمود. همچنین Q^* میزان موفقیت پیش‌بینی مدل را ارزیابی می‌کند و عدد مثبت و بزرگ آن، نشان از قابلیت پیش‌بینی بالای مدل دارد. با توجه به مقادیر به دست آمده برای Q^* قابلیت پیش‌بینی مدل مناسب است.

جدول شماره ۴: نتایج معیار R' و Q' GOF

برازش ساختاری پژوهش	
Q'	متغیرهای مکنون
۰/۳۶۱	دانش ادراک شده اجتماعی
۰/۱۴۹	تمایل به خرید اجتماعی
برازش کلی مدل	
GOF	R^2
۰/۶۷۷	۰/۷۰۸۹
$Communality$	
۰/۶۴۷۷	

همچنین بر مبنای نظریات روش پژوهش، برای بررسی برازش مدل کلی، از معیار GOF استفاده می‌شود، با توجه به مقدار به دست آمده برای GOF که برابر ۰/۶۷۷ است، برازش مدل کلی مطلوب می‌باشد. همچنین بر اساس جدول شماره پنج، نتایج آزمون هم خطی چندگانه نشان می‌دهد که VIF برای متغیرهای مستقل کمتر از ۴ است، از این‌رو احتمالاً مشکل خاصی در هم خطی بین متغیرهای مستقل مدل وجود ندارد (هیر و همکاران، ۲۰۱۶).

جدول شماره ۵: آزمون هم خطی چندگانه

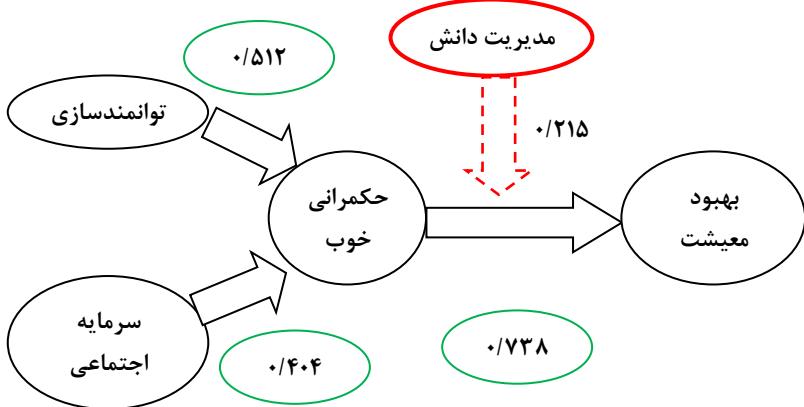
VIF	متغیر
۲/۱۵۹	توانمندسازی
۲/۱۵۹	سرمایه اجتماعی

خلاصه نتایج پژوهش در جدول شماره چهار آورده شده است. در این جدول، ضریب مسیر هر ساختار از شکل شماره سه و ضرایب حالت معنی‌داری از شکل شماره چهار جمع‌آوری شده است و به دلیل این‌که اعداد T-Value در ناحیه اطمینان قرار دارند (بزرگ‌تر از ۱/۹۶ و یا کوچک‌تر از -۱/۹۶)، تمامی فرضیه‌های پژوهش مورد قبول قرار گرفته‌اند.

جدول شماره ۶: نتایج روابط و ضرایب معناداری فرضیه‌های مدل پژوهش

نتیجه آزمون	ضریب معناداری	ضریب مسیر	شرح فرضیه
تأیید	۷/۰۲۹	۰/۵۱۲	بین سرمایه اجتماعی و حکمرانی خوب رابطه معناداری وجود دارد.
تأیید	۵/۳۴۲	۰/۴۰۴	بین توانمندسازی و حکمرانی خوب رابطه معناداری وجود دارد.
تأیید	۳/۲۷۰	۰/۷۳۸	بین حکمرانی خوب و بهبود معیشت رابطه معناداری وجود دارد.
رد	۱/۷۴۱	۰/۲۱۵	مدیریت دانش رابطه بین حکمرانی خوب و بهبود معیشت را تعدیل می‌کند.

بدین ترتیب مدل اعتبار یافته پژوهش مانند شکل شماره چهار خواهد بود:

شکل شماره ۴: مدل نهایی پژوهش

بحث و نتیجه‌گیری

این پژوهش به بررسی عوامل سازمانی مؤثر بر ارتقای وضعیت معیشت پرداخته است. بدون تردید نابسامانی وضعیت معیشت در زمرة مهمترین مضلات جامعه بشری است که از جایگاه ویژه‌ای در بین سایر مسائل اجتماعی و اقتصادی برخوردار است. کمبود معیشت از بنیادی‌ترین مشکلات و ناهمجارتی‌ترین دردهای زندگی انسان است که با وجود پیشرفت و توسعه گسترده در زندگی بشری، از میزان آن نه تنها کاسته نشده بلکه بر طبق آمارهای موجود در حال افزایش است. مشکلات کمبود معیشت صرفاً منحصر به پیامدهای آن نیست، بلکه مشکلات این مسئله اجتماعی زمانی شدت پیدا می‌کند که بسترساز انحرافات می‌شود. کمبود معیشت پدیده‌ای چندبعدی است، یعنی نه تنها شامل بُعد اقتصادی برای اراضی نیازهای اساسی بلکه شامل بُعد انسانی، فیزیکی، زیستمحیطی، اجتماعی و سیاسی نیز هست، بنابراین راهکار مناسب بابت برونو رفت از این مسئله باید دارای چندین بُعد باشد، در این مطالعه این رهیافت، حکمرانی خوب در نظر گرفته شد. حکمرانی خوب چارچوب مشخصی دارد که قابلیت بهبود وضعیت معیشت افراد را داراست و با توجه به این‌که این مطالعه در یک محیط سازمانی مورد بررسی قرار می‌گیرد، سرمایه اجتماعی و توانمندسازی کارکنان به عنوان دو بال تقویت حکمرانی خوب در نظر گرفته شده است.

بر مبنای نتایج حاصل از فرضیه‌ها می‌توان گفت:

بر مبنای فرضیه اول پژوهش، بین سرمایه اجتماعی و حکمرانی خوب رابطه معناداری وجود دارد، مقدار ضریب استاندارد شده برابر 0.512 با علامت مثبت است که هم‌سو با مطالعات ریتر (۲۰۱۸)، علینی و همکاران (۱۳۹۴)، طبرسا و همکاران (۱۳۹۴)، میرزا آقانسب و تقvoi (۱۳۹۳)، ساعی و همکاران (۱۳۹۰) هستند، به عبارتی با افزایش سرمایه اجتماعی و همکاری سازمان‌های دولتی و مردم در پروژه‌های مشترک، مشارکت مدنی نهادینه می‌شود و به بهبود حکمرانی کمک می‌کند.

بر مبنای فرضیه دوم پژوهش، بین توامندسازی و حکمرانی خوب رابطه معناداری وجود دارد، مقدار ضریب استاندارد شده برابر 0.404 با علامت مثبت است که هم‌سو با مطالعات تفکریان (۱۳۹۶)، دوستی (۱۳۹۵)، گرایی و ذاکری (۱۳۹۵)، محمدنژاد (۱۳۹۴)، قنبرنژاد و خدادادی (۱۳۹۴) و اسدی محل‌چالی (۱۳۹۳) است، به عبارتی توامندسازی منابع انسانی، در صدد فراهم کردن بسترها و به وجود آوردن فرصت‌هایی برای شکوفایی استعدادها، توانایی‌ها و شایستگی‌های افراد است که باعث تقویت حکمرانی خوب می‌شود.

بر مبنای فرضیه سوم پژوهش، بین حکمرانی خوب و بهبود معیشت رابطه معناداری وجود دارد، مقدار ضریب استاندارد شده برابر 0.738 با علامت مثبت است که هم‌سو با مطالعات محمودی و آرش‌پور (۱۳۹۶)، مصلی‌نژاد (۱۳۹۵)، نصیرخانی (۱۳۹۳)، غفاری و همکاران (۱۳۹۳)، شاه‌آبادی و همکاران (۱۳۹۲)، نادری (۱۳۹۰)، اکرام (۲۰۱۷)، بودین (۲۰۱۰) و پاتنم (۲۰۰۰) است، به عبارتی حکمرانی خوب همراه با تأمین شرایط مناسب برای انجام فعالیت‌های تحقیق و توسعه، انباشت سرمایه انسانی و انتقال فناوری، نقش مهمی در ارتقاء ظرفیت رشد و توسعه اقتصادی و بهبود وضعیت معیشت دارد.

بر مبنای فرضیه چهارم پژوهش، مدیریت دانش رابطه بین حکمرانی خوب و بهبود معیشت را تعديل نمی‌کند. در این خصوص به صورت دقیق مطالعه‌ای صورت نگرفته است اما مطالعاتی در زمینه ارتباط مدیریت دانش با حکمرانی و مدیریت دانش با بهبود معیشت وجود داشت ولی این فرضیه مورد تأیید قرار نگرفت.

بنابراین، نتایج مطالعه نشان از تأیید ضریب تأثیر و معنی داری اثرات توامندسازی و سرمایه اجتماعی بر حکمرانی خوب دارد، بدین ترتیب افزایش سرمایه اجتماعی و مشارکت مدنی در بین کارکنان به همراه توانمند کردن منابع انسانی، با فراهم آوردن بسترها و فرصت‌های شکوفایی، باعث تقویت حکمرانی خوب می‌شود. همچنین نتایج مطالعه نشان از تأیید ضریب تأثیر حکمرانی خوب بر بهبود وضعیت معیشت است که باید بهدلیل اجرای زمینه‌های اجرایی حکمرانی خوب در سازمان‌ها بود؛ اما مدیریت دانش به عنوان یک متغیر تعدیل‌گر نتوانست بر رابطه بین حکمرانی خوب و بهبود معیشت تأثیری داشته باشد. اگرچه در تاروپود یک نظام حکمرانی، تقویت دانش علمی و فنی حائز اهمیت است و می‌تواند با ایجاد ظرفیت جذب سرمایه‌گذاری در تحقیق و توسعه به خوبی تقویت شده و به صورت عامل یادگیری فناورانه درآید، اما در این مطالعه مدیریت دانش به عنوان نقش تعديل‌گر ایفای نقش نکرده است.

پیشنهادها

- اجرای زیرساخت‌های حکمرانی خوب در سازمان‌ها همانند حاکمیت قانون، شفافیت در اجرای قوانین، عدالت توزیعی میان کارکنان در سمت‌های متفاوت، ارتقاء حسن مسئولیت‌پذیری مسئولین به همراه ایجاد زمینه‌های پاسخ‌گویی به کارکنان، حفظ و رعایت خطمشی سازمانی.
- ارائه برنامه‌های مرتبط با توامندسازی کارکنان در راستای حکمرانی خوب همانند اثربخشی و شفافسازی نقش‌های سازمانی، افزایش ظرفیت‌ها و توانایی کارکنان با ایجاد مشوق‌های سازمانی و پاداش‌های نقدی و غیر نقدی، ایجاد حسن محاسبه‌پذیر و دوراندیشی کارکنان،
- ارائه برنامه‌های انسجام سازمانی جهت تقویت سرمایه اجتماعی در راستای حکمرانی خوب همانند: مبارزه با فساد، مشارکت کارکنان در امور مدیریتی، تساوی در برابر قانون، رعایت انصاف در برخوردهای بین کارکنان، ایجاد جلسات هماهنگی درون‌سازمانی بابت ایجاد حسن همکاری و همیاری.

تقدیر و تشکر

بدین وسیله از کلیه مشارکت‌کنندگان در این پژوهش، خبرگان علوم انسانی دانشگاه آزاد اسلامی واحد سمنان و بازنشستگان نیروهای مسلح شهر تهران تشکر به عمل می‌آید.

منابع

- احمدی، مسعود، (۱۳۹۶). روش تحقیق، تهران: نشر پژوهش‌های فرهنگی.
- اسدی محل چالی، مسعود (۱۳۹۳). تبیین اصول و روش‌های توانمندسازی مردم در اجتماعی‌های محلی در راستای ارتقاء حکمرانی خوب شهری، همایش ملی شهرسازی فرهنگ گرا، اصفهان، دانشگاه شیخ بهایی. قابل بازیابی از: https://www.civilica.com/Paper-CUPNC_۱-CUPNC_۱_۰۰۶.html
- انصاری، منوچهر (۱۳۹۰). شناسایی عوامل و طراحی مدل مفهومی توانمندسازی نیروی انسانی در وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات، مدیریت دولتی دانشکده مدیریت دانشگاه تهران، (۲۴): ۲۳-۴۰. قابل بازیابی از: https://jipa.ut.ac.ir/article_۲۳۷۰۶.html
- آذری کیان، حسیم؛ دیزجی، منیزه (۱۳۹۵). بررسی تأثیر توسعه مالی بر فقر در کشورهای در حال توسعه، فصلنامه اقتصاد کاربردی، (۶): ۵۵-۶۶. قابل بازیابی از: http://jae.srbiau.ac.ir/article_۱۰۵۷.html
- پانتام، روبرت (۱۳۸۰). دموکراسی و سنت‌های مدنی، ترجمه محمدتقی دلفروز. تهران: دفتر مرکز مطالعات و تحقیقات وزارت کشور.
- پوررشیدی، رستم؛ نیکبخش، محمدعلی؛ ترکزاده، محسن (۱۳۹۶). بررسی رابطه بین حکمرانی خوب با اثربخشی سازمانی در دانشگاه علوم پزشکی کرمان، دومین همایش بین المللی و چهارمین همایش ملی پژوهش‌های مدیریت و علوم انسانی در ایران، تهران، موسسه پژوهشی مدیریت مدرن. قابل بازیابی از: https://www.civilica.com/Paper-IICMO_۴-IICMO_۰۰۹۲.html
- تفکریان، سعیده (۱۳۹۶). ارتباط بین توانمندسازی سازمانی با حکمرانی خوب در سازمان تامین اجتماعی، فصلنامه پژوهش‌های جدید در مدیریت و حسابداری، ۴(۷). قابل بازیابی از: https://www.civilica.com/PdfExport-JR_JRMA-۴-۷_۰۱۸.html
- جلالی، محسن (۱۳۹۴). رویکرد تحلیلی در بررسی فقر در ایران، فصلنامه روند، ۲۲(۶۹): ۴۳-۶۶. قابل بازیابی از: https://iranjournals.nlai.ir/۷۴۲۹/pdf_۵۸۲۵۴۰_۴۵۶da۳۳۲a۳۳۶۳a۴۸aa۱e۶۸۴ca۵۱ba۳۰b.html
- خسروآبادی، محمد؛ زاینده‌رودی، محسن؛ شکیبايی، علیرضا (۱۳۹۵). رابطه حکمرانی خوب با نابرابری در کشورهای منتخب جنوب غربی آسیا و کشورهای عضو سازمان همکاری اقتصادی و توسعه، فصلنامه علمی-پژوهشی رفاه اجتماعی، ۱۶(۶۱): ۲۱۲-۱۸۱. قابل بازیابی از: <http://refahj.uswr.ac.ir/article-۱-۲۵۶۹-fa.html>

ارائه الگو برای بهبود معیشت بازنیستگان نیروهای مسلح با تأکید بر حکمرانی خوب

- دادخواه، هادی؛ زمانیان، غلامرضا؛ دهمردہ قلعه نو، نظر (۱۳۹۷). نقش حکمرانی خوب و اقتصاد مقاومتی در توسعه شهری، راهبرد، ۲۷(۸۷): ۱۶۲-۱۴۱. قابل بازیابی از: <https://www.sid.ir/fa/journal/ViewPaper.aspx?id=۳۴۵۳۳۲>
- دوستی، علی (۱۳۹۵). مطالعه ارتباط بین حکمرانی خوب و سبک رهبری تحول گرا در سازمان جمعیت هلال احمر شهر کرمانشاه، پایان نامه کارشناسی ارشد مدیریت دولتی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمانشاه. قابل بازیابی از: https://www.civilica.com/Paper-MEAHBTM_۱۴۱.MEAHBTM_۰۴.html
- رزمی، سیدمحمدجواد (۱۳۹۰). بررسی رابطه بین تجارت بین الملل و رشد اقتصادی با استفاده از شاخص‌های حکمرانی خوب، مجله پژوهش نامه بازرگانی، شماره ۵.۹. قابل بازیابی از: <https://www.sid.ir/fa/journal/ViewPaper.aspx?id=۲۲۹۷۹۳>
- رسول‌زاده اقدم، صمد (۱۳۹۴). اصول مدل سازی معادلات ساختاری، تهران: پژوهشکده مطالعات فرهنگی و اجتماعی.
- رسولیان، محسن (۱۳۹۶). بررسی و برآورد وضعیت معیشت بازنیستگان نیروهای مسلح در افق فصلنامه مدیریت نظامی، ۱۷(۱): ۷۴-۱۰۵. قابل بازیابی از: http://jmm.iranjournals.ir/article_۲۷۷۰۵.html
- سامتی، مرتضی؛ رنجبر، همایون؛ محسنی، فضیلت (۱۳۹۰). تحلیل تأثیر شاخص‌های حکمرانی خوب بر شاخص توسعه انسانی مطالعه موردي: کشورهای جنوب شرقی آسیا. فصلنامه علمی پژوهشی، پژوهش‌های رشد و توسعه اقتصادی، سال اول، شماره ۴، پاییز. قابل بازیابی از: http://egdr.journals.pnu.ac.ir/article_۶۴.html
- شریف‌زاده، فتاح؛ قلیبور، رحمت‌الله (۱۳۸۲). حکمرانی خوب و نقش دولت، فرهنگ مدیریت، سال ۱، شماره ۴، صص ۹۳-۱۰۹. قابل بازیابی از: https://jomc.ut.ac.ir/article_۱۴۱۹۲.html
- صفریان، روح‌الله؛ امام جمعه‌زاده، جواد (۱۳۹۶). الگوی حکمرانی خوب؛ سرمایه اجتماعی و توسعه همه جانبه، فصلنامه دولت پژوهی، مجله دانشکده حقوق و علوم سیاسی، سال ۳، شماه ۱۲، صص ۱۸۱-۱۴۵. قابل بازیابی از: http://tssq.atu.ac.ir/article_۸۳۸۹.html
- طبرسا، غلامعلی؛ قوچانی، فرج؛ بادین دهش، مهران (۱۳۹۴). بررسی تأثیر حکمرانی خوب بر سرمایه اجتماعی، مدیریت سرمایه اجتماعی، دوره ۲، شماره ۲، صص ۱۹۸-۱۷۷. قابل بازیابی از: https://jscm.ut.ac.ir/article_۵۴۹۷۵.html
- علینی، محمد؛ غفاری، غلامرضا؛ زهیری، علیرضا (۱۳۹۴). مبانی دینی سرمایه اجتماعی و رابطه آن با حکمرانی خوب؛ علوم سیاسی، ۱۷(۶۷): ۱۶۶-۱۳۳. قابل بازیابی از: <https://www.sid.ir/fa/journal/ViewPaper.aspx?id=۲۴۸۸۴۷.html>

فصلنامه علمی مدیریت منابع در نیروی انتظامی، سال هفتم، شماره ۴، زمستان ۱۳۹۸

- غفاری، مجتبی (۱۳۹۳). راهکارهای کاهش فقر، رهیافتی در اقتصاد نهادگرایی، *فصلنامه علمی-پژوهشی برنامه مدیریت و بودجه*، ۲۴۲-۲۱۵. قابل بازبینی از: <http://jpbud.ir/article-1-۹۴۸-fa.html>
- قنبرنژاد، حسین؛ خدادی، ابوالقاسم (۱۳۹۴). توانمندسازی سازمانی گامی موثر در جهت حکمرانی خوب، *تهران، کنفرانس ملی ابزار و تکنیک‌های مدیریت*. قابل بازبینی از: https://www.civilica.com/Paper-MANAGTOOLS_۰۲_۱۱۷.html
- کاظمی، ابوطالب؛ حاتمی، داود؛ طهماسبی، قباد (۱۳۹۶). بررسی رابطه علی بین توسعه انسانی و حکمرانی خوب؛ کاربردی از روش پانل علیت، *فصلنامه مطالعات عمران شهری*، ۱(۳): ۷۸-۸۶. قابل بازبینی از: <http://ensani.ir/file/download/article/۱۵۴۱۳۲۵۰۸۹۸.html>
- کاظمیان، مهرانه؛ حافظیان، مریم؛ کاظمی کانی، بتول؛ طاهری کوتنایی، زینب (۱۳۹۲). نقش مدیریت دانش در جهت رسیدن به رشد و توسعه اقتصادی به عنوان یک منبع حیاتی، اولین کنفرانس ملی حسابداری و مدیریت، شیراز، موسسه بین‌المللی آموزشی و پژوهشی خوارزمی. قابل بازبینی از: https://www.civilica.com/Paper-FNCAM_۰۱_۴۰۹.html
- کفیلی، وحید؛ پیشواز، رضا (۱۳۹۶). تأثیر حکمرانی خوب بر رابطه بین توسعه مالی و رشد اقتصادی، *مجله اقتصادی، شماره‌های ۷ و ۸*. صص ۵-۲۳. قابل بازبینی از: <http://ejip.ir/article-1-۹۷۱-fa.html>
- کیانی، وحید (۱۳۹۳). تبیین مقیاس جغرافیایی مطلوب در حکمرانی خوب، اولین همایش علوم جغرافیایی ایران، تهران، موسسه جغرافیا. قابل بازبینی از: https://www.civilica.com/Paper-ICGS_۰۱-ICGS_۰۱_۲۰۰.html
- گرایی، محسن؛ ذاکری، محمد (۱۳۹۵). بررسی تأثیر رهبری تحول آفرین بر حکمرانی خوب با نقش میانجی توانمندسازی (مورد مطالعه: معاونت راهبردی قوه قضائیه)، *فصلنامه رسالت مدیریت دولتی*، سال ۷، صص ۱۱۰-۱۰۱. قابل بازبینی از: https://iranjournals.nlai.ir/_۰۵۴۷/article_۱۳۹۳۱۷.html
- متغیرآزاد، محمد علی؛ فشاری، مجید (۱۳۹۱). بررسی رابطه علی بین شاخص ادراک فساد اداری و شاخص فقر انسانی در کشورهای منطقه MENA، *فصلنامه برنامه‌ریزی و بودجه*، ۱۸(۲): ۳۸-۲۳. قابل بازبینی از: <http://jpbud.ir/article-1-۹۷۸-fa.html>
- محمدنژاد، عباس (۱۳۹۴). بررسی تأثیر توانمندسازی کارکنان بر حکمرانی در شرکت بیمه ایران، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده مدیریت، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نراق. قابل بازبینی از: <http://fd-page-۵۵.۲.xs.ir/nef/۱۱۱۹۵.html>.

ارائه الگو برای بهبود معیشت بازنیستگان نیروهای مسلح با تأکید بر حکمرانی خوب

- محمودی، امیر؛ آرش بور، علیرضا (۱۳۹۶). حکمرانی مطلوب؛ سازوکار ایجاد توانمندی در تحقق توسعه، فصلنامه علمی پژوهشی سیاست جهانی، ۴(۲۱۳-۲۲۶). قابل بازیابی از: https://iranjournals.nlai.ir/1035/article_415190.html
- مصلی نژاد، عباس (۱۳۹۵). سرمایه اجتماعی و خوداتکاپی راهبردی در فرایند توسعه و نوسازی ملی، رئوپلیتیک، سال ۱۲(۴۶): ۹۲-۶۷. قابل بازیابی از: http://journal.iag.ir/article_55688.html
- مکیان، سیدنظام الدین؛ بیباک، مژده (۱۳۹۴). تأثیر حکمرانی خوب بر توسعه انسانی: یک تحلیل بین کشوری، مدل سازی اقتصادی، ۹(۳۰): ۱۴۷-۱۳۱. قابل بازیابی از: http://eco.iaufb.ac.ir/article_557912.html
- موسوی، امیرحسین؛ آذری بنی، بتول (۱۳۹۵). اندازه‌گیری بین نسلی تله فقر در میان نسل سنی زنان سرپرست خانوار، فصلنامه پژوهشی زن و جامعه، ۷(۲): ۱۵۳-۱۳۵. قابل بازیابی از: <http://ensani.ir/fa/article/362943.html>
- مهرگان، نادر؛ محسنی، الهه (۱۳۹۱). بررسی رابطه علی بین فقر و فساد در کشورهای در حال توسعه، فصلنامه رفاه اجتماعی، ۱۲(۴۶): ۵۵-۲۹. قابل بازیابی از: <http://refahj.uswr.ac.ir/article-1-968-fa.html>
- میرزا‌آفانسب گرددروبارتی، ایمان؛ تقوقی، مهدی (۱۳۹۳). سرمایه اجتماعی و حکمرانی خوب؛ مطالعه موردی: کشورهای در حال توسعه (۱۰-۲۰)، اقتصاد کاربردی، ۴(۱۳): ۱۴-۱. قابل بازیابی از: http://jae.srbiau.ac.ir/pdf_7374_fdb9c56c20a4053806e7d3909e32eae4.html
- نادری، محمدمهری (۱۳۹۰). حکمرانی خوب، معرفی و نقد اجمالی، مجله اسلام و پژوهش‌های مدیریتی، ۱(۱): ۹۳-۶۳. قابل بازیابی از: <http://modiriyati.nashriyat.ir/node/7>
- نجفی، محمدباقر؛ فتح‌الهی، جمل؛ محمدپور، فرحتاز (۱۳۹۸). نقش حکمرانی خوب در تحقق اقتصاد دانش بنیان در ایران (در قالب مدل ماربیچ چهارگانه)، فصلنامه پژوهش‌های اقتصادی (رشد و توسعه پایدار)، ۹(۱): ۱۲۹-۱۵۹. قابل بازیابی از: <http://journals.modares.ac.ir/article-18-16749-fa.html>
- نصیرخانی، پرویز (۱۳۹۳). تأثیر حکمرانی خوب به عنوان شاخص اخلاقی بر رشد اقتصادی، فصلنامه علمی-ترویجی اقتصاد و بانکداری اسلامی، شماره ۷، صص ۱۰۴-۸۵. قابل بازیابی از: <http://mieaoi.ir/article-1-203-fa.html>
- Adhikary, M, Sinha, D. (۲۰۱۹). The Inter-Linkage Between Governance and Poverty: Evidences from SAARC Countries, DOI: ۱۰.۴۰۱۸/۹۷۸-۱-۰۲۲۵-۷۳۱۱-۱.ch.۰۴.

- Anderson, M. (۱۹۹۹). Access to justice and legal process: making legal institutions responsive to poor people in LDCs. In WDR ۲۰۰۰ Conference (pp. ۱۶-۱۷). DOI: ۲۰.۵۰۰.۱۲۴۱۳/۳۹۶۹
- Alvani, S. M. (۲۰۰۹). Good governance: A network of civil society interactors. Journal Development Evolution Management, ۱(۱): ۱-۶. (Persian)
- Akram, Z. Wajid, S. & Sarwar, M. T. (۲۰۱۷). Impact of poor governance and income inequality of poverty in Pakistan. Far East Journal of Psychology and Business, ۳, pp. ۴۲-۵۵.
- Blackman, J. S. A. D. (۲۰۰۹). Governance in Australian Universities: Where Next? Munich: IFO Institute for Economic Research, Munich.
- Burns, A. (۲۰۰۷). Corporate Governance: Model Statements for Inclusion in Annual Reports. Annex J.
- Babatunde, A. A (۲۰۱۲). "The Role OF Good Governance and Effective Public Administration towards Achieving Economic Growth and Stability in Fledgeling DemocracyE", International Journal of Politics and Good Governance, ۳(۳): ۱-۱۷. DOI: ۱۰.۱۳۱۴۰/RG.۲.۲۱۸۴۱۰.۷۹۵۲۴
- Brautigam, D (۱۹۹۱). "Governance and Economy: A Review, World Bank Policy Research Working Paper, ۸۱۰", Washington D. C.: The World Bank
- Coase, R. (۱۹۳۷). The nature of the firm. *Economica*. ۴(۱۶): ۲۸۶-۴۰. Retrieved from:
<https://doi.org/10.1111/j.1468-0335.1937.tb0002.x>
- Chandra.D.S, & Yokoyama, K. (۲۰۱۱). The Role of good governance in the knowledge- based economic growth of East Asia-A study on Japan, Newly Industrialized Economies, Malaysia and China.
- Court, J. & Hyden. G (۲۰۰۵). "World Governance Survey: a new approach to assessing governance". Editon ۱, pp ۱۲۴-۱۲۹.
- Dixit, A. (۲۰۰۹). Governance institutions and economic activity. *The American Economic Review*, vol. ۹۹, No. ۱:۳-۲۴. DOI: ۱۰.۱۲۵۷/aer.۹۹.۱.۰
- Kennedy, K. (۲۰۱۸). Higher Education Governance as a Key Policy Issue in the ۲۱st Century. *Educational Research for Policy & Practice*, ۴ (۱): ۵۵. DOI: ۱۰.۱۰۲۳/A:1024468018883
- Knack, S. & Philip, K. (۱۹۹۰). Institutions and economic performance: cross-country tests using alternative institutional measures. *Economics and Politics*, ۷(۳), ۲۰۷-۲۲۷. Retrieved from:
<https://doi.org/10.1111/j.1468-0343.1990.tb00111.x>
- Ijaiya, G. T. (۲۰۰۶): "Good Governance and Poverty Reduction in Nigeria: A Framework for Policy Analysis", *Journal of Social and Economic Policy*, ۴ (۱): ۴۷-۵۸.

ارائه الگو برای بهبود معیشت بازنیتیگان نیروهای مسلح با تأکید بر حکمرانی خوب

- Jindra, Christoph, Vaz, Ana, (۲۰۱۹), Good governance and multidimensional poverty: A comparative analysis of ۷۱ countries, Economic and Social Research Council. Grant Number: ES/N۰۱۴۵۷X/۱.
- John F. Helliwell. Haifang Huang. Shawn Groverc. ShunWangd. (۲۰۱۸). Empirical linkages between good governance and national well-being. ۴۶(۴): ۱۳۳۲-۱۳۴۶. DOI: ۱۰.۱۰۱۶/j.jce.۲۰۱۸.۰۱۰۰۴
- North, D. C. (۱۹۹۰). Institutions, institutional change and economic performance. Cambridge: Cambridge University Press.
- Putnam, R. D. (۲۰۰۰). "Bowling alone: America's declining social capital". In Culture and politics. Retrieved from:
https://doi.org/10.1007/978-1-349-62397-6_12
- Ritter, T. (۲۰۱۸). Social Capital as a Determinant for Good Governance -An Empirical Analysis of the ۲۷ EU Member State. EGPA Annual Conference. Edinburgh Scotland - UK.
- Uddin, A. (۲۰۱۰). Impact of good governance on development in Bangladesh: A study. Master's Thesis in Public Administration, Institute of Society and Globalization Roskilde University.
- Vecchio, R. P. Justin, J. E. & Pearce, C. L. (۲۰۱۰). Empowering leadership: An examination of mediating mechanisms within a hierarchical structure. The Leadership Quarterly, ۲۱(۳), ۵۳۰-۵۴۲.
- Williamson, O. (۱۹۸۵). The economic institutions of capitalism. New York: Free Press.
<https://dx.doi.org/>
- Muniba Zulfiqar, Samar Shakeel, Parvez Azim (۲۰۱۲). "Economic Governance and Human Development: Evidence from Pakistan", Asian Dev. Stud, Vol. ۱, Issue ۱, (March ۲۰۱۲).pp ۳۵-۴۳.
- Muzenda, a. (۲۰۱۴). "Estimating the Impact of Governance Quality on Development in Sub-Saharan Africa", Public Policy and Administration Research, ISSN ۲۲۲۴-۵۷۳۱ (Paper) ISSN ۲۲۲۵-۰۹۷۲ (Online), ۴ (۱۰).
- Ncube, Cornelias (۲۰۰۰). Good Governance, Participatory Development and Poverty Reduction, an Appraisal of the NGO Bill in Zimbabwe. International Development Department School of Public Policy University of Birmingham, England. P
- Rudra P. Pradhan^۱ and G. S. Sanyal (۲۰۱۱). "Good governance and human development: Evidence from Indian States", Journal of Social and Development Science, Vol. ۱, No. ۱, pp. ۱-۸, Feb ۲۰۱۱. DOI: Retrieved from:
<https://doi.org/10.22610/jsds.v1i1.622>
- Sampson, Rabert etal. (۲۰۰۵) "Civil Society Rethinking" American journal of Sociology, ۱۱۱ (۳). Retrieved from:
<http://dx.doi.org/10.1086/497301>

- Hair Jr. J. F. Black, W. C. Bardin, B. J. Anderson, R. E. (۲۰۱۰). Multivariate Data Analysis, ۷th ed. Prentice Hall, New Jersey
- Thompson, D. (۲۰۰۹). "What does social capital mean? Australian journal of social issues, ۴۴(۲): ۱۴۵-۱۶۱. DOI: 10.1002/j.1839-4605.2009.tb00137.x